

Aan de **ONDERKANT** ligt de lat altijd hoger

Verhalen uit de buik
van de samenleving
Marijke Decuypere
& Guy Malfait

Werk

“Ook daklozen kunnen aan werk geraken, als ze maar genoeg hun best doen”.

Bijdrage door Evelien Demaerschalk:

Daklozen ondervinden heel wat drempels. De zoektocht naar werk hangt onherroepelijk samen met de zoektocht naar woonst. Het is moeilijk werk vinden zonder woonst, en moeilijk woonst vinden zonder werk. Kan je je ergens aanmelden bij een werkgever zonder een adres te kunnen opgeven? Wat als hij vragen stelt? En hoe je voorbereiden op een gesprek met een toekomstige werkgever? Waar moet je een gepaste outfit vinden? Hoe kan je ervoor zorgen dat je er op je best uit ziet? Waar kan je gaan douchen? Je scheren? Misschien je haren knippen?

Er is veel energie nodig om vanuit dakloosheid de zoektocht naar werk aan te vatten. Die eerste stap te zetten om een interim kantoor binnen te gaan of een werkgever aan te spreken. Kan je zeggen dat je momenteel dakloos bent? Of verpruts je dan al je kansen? Wat als ze er achter komen?

Is het redelijk dit te vragen van iemand wiens basisbehoeften niet vervuld zijn? Niet enkel leiden iemands fysieke en mentale gezondheid onder buiten slapen¹. De theorie van de

1

Fasel, S. e.a., (2014), 'The health of homeless people in high income countries', The Lancet, (384), 9953, 1529-1540.

schaarste² leert bovendien dat als je basisbehoeften niet vervuld zijn, je honger hebt, je niet of bar slecht geslapen hebt en je geen geld hebt, je geen ruimte over hebt in je hoofd. In een situatie van dakloosheid is je bandbreedte beperkt. Als je je zorgen maakt over waar je die avond gaat slapen, hoe je aan geld moet komen om iets te eten, is er weinig ruimte over voor andere gedachten op langere termijn, zoals de zoektocht naar werk of een woonst.